

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către inculpat și avocatul acestuia Movilă Corina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Perevozcicov Ghennadi Xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 13.03.2020 - 21.07.2020

2. instanța de apel: 06.08.2020 – 11.11.2020

3. instanța de recurs: 12.01.2021 – 03.03.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 21 iulie 2020, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, **Perevozcicov Ghennadi Xxxxx** a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 3 ani 4 luni închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 5 ani, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Perevozcicov Ghennadi a fost condamnat pentru, că în noaptea spre 19.03.2019, pe la orele 02:30, aflându-se în intersecția străzilor C. Schmidt cu Sf. Nicolai din mun. Bălți, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, fiind conștient de caracterul prejudiciabil a faptelor comise, prevăzând urmările și dorind survenirea lor, în vederea atingerii scopului scontat, prin aplicarea violenței ne periculoase pentru viața și sănătatea părții vătămate Isac Dumitru, cauzându-i o lovitură cu pumnul în regiunea abdomenului, de la care acesta căzut jos la pământ, i-a sustras în mod deschis din buzunarul pantalonilor cei purta, telefonul mobil de model „Samsung Galaxy J2 Prime” cu numărul de IMEI:xxxxx, la prețul 2200 lei, încorporat cu două cartele-SIM, la preț de 60 lei, o pereche de căști pentru telefon la prețul de 100 lei, o husă pentru telefon la preț de 100 lei și mijloace financiare în sumă de 20 lei, părăsind cu bunurile

sustrase locul faptei într-o direcție necunoscută, acțiuni ce i-au fost încadrate la art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, cu calificativele: *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit: cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul ce a reprezentat învinuirea în instanța de fond Stanislav Monastîrschi, cu solicitarea înăspririi pedepsei penale, prin excluderea dispozițiilor art. 90 Cod penal și numirea celei cu închisoare pe termen de trei ani patru luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, dat fiind caracterul prejudiciabil a faptei comise de către o persoană ce anterior a fost atrasă la răspunderea penală și supusă pedepsei penale, care însă nu și-a realizat scopul preventiv serios de corectare și prevenirea activității criminale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 noiembrie 2020, a fost admis apelul declarat, fiind casată sentința în latura pedepsei penale și pronunțată o nouă soluție, potrivit modului, stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Perevozcicov G. a fost considerat condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), Cod penal, la 3 (trei) ani 4 (patru) luni închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, în raport cu materialul probator administrat la caz, inculpatul și-a recunoscut integral vinovăția atât în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond cât și cea de apel, depunând declarațiile benevole în ce privește circumstanțele comiterii ei, împrejurările faptei expuse de ei coroborând întru-tot cu ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, cărora instanța de fond li-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art. 101 Cod pr. penală, din punct de vedere al concludenței, utilității, pertinentei, veridicității și coroborării reciproce, motivare pe care instanța de apel a acceptat-o și pentru a evita repetări inutile a însușit-o.

Drept urmare a celor invocate și constatând ca fiind dovedită fapta comisă de Gh. Perevozcicov, la deliberarea asupra pedepsei penale, instanța de apel a stabilit lipsa unei motivări plauzibile de către instanță, a temeiurilor aplicării dispozițiilor art. 90 Cod penal, or, recunoașterea vinovăției și căința sinceră au influențat procedura examinării cauzei în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind în acest sens de reducerea pedepsei penale, fapt pentru care aceste circumstanțe nu mai pot fi apreciate drept atenuante care ar determina suspendarea executării pedepsei închisorii, or în caz contrar li se va acorda o dublă valență.

Instanța de apel a dispus înăsprirea pedepsei penale în limita celei corect stabilite de către instanță, conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, cu dispunerea executării ei, ținând cont de personalitatea inculpatului, ce potrivit cazierului contravențional și celui penal (f.d. 36; 38), nu este la prima abatere de lege, anterior fiind atras la răspunderea contravențională și cea penală pe art. art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c) și 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, la 160 ore muncă neremunerată, care însă nu și-a atins efectul educativ și cel preventiv serios, neavând o ocupație utilă ce i-ar asigura minimul de

existență, ceea ce scoate în vileag tendința recidivării prin comiterea unor fapte social periculoase cu caracter violent, determinându-i caracterul criminal stabil și nedorința de corectare, iar de aici caracterul nejustificat a suspendării condiționate a pedepsei închisorii, fapt ce impune soluția excluderii prevederilor art. 90 Cod penal.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1 Inculpat, la data de 19.11.2021 și 22.12.2021, care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, deoarece instanța i-a înrăutățit pedeapsa, fiind unicul întreținător al familiei, în care mama și sora sunt bolnave, a recunoscut vina și s-a căit sincer, a restituit integral prejudiciul.

6.2 Avocatul Movilă Corina în numele inculpatului, care solicită casarea acesteia, în latura pedepsei penale, cu stabilirea unei pedepse neprivative de libertate.

În motivarea recursului invocă:

- după pronunțarea sentinței, la depunerea cererii de apel acuzatorul de stat nu a prezentat motive, temeuri noi ce ar servi temei de depunerea unei cereri de apel în sensul agravării pedepsei solicitate în instanța de fond;

- ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare și coraborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, precum și aplicând efectul circumstanțelor atenuante indicate, consideră că corectarea inculpatului Perevoznicov Ghennadie este posibilă fără privarea acestuia de libertate.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursurilor declarate, solicitând a decide inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală. Instanța și-a argumentat suficient soluția în partea pedepsei, ținând cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a acesteia, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuază sau agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursurile declarate, inculpatul și avocatul acestuia Movilă C., invocă dezacordul cu aplicarea pedepsei reale cu închisoare, astfel semnaleză temeiul de casare a hotărârii instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale*, nefiind de acord cu aplicarea pedepsei reale cu închisoare, în privința inculpatului, solicitând aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În același timp, Colegiul penal constată că recurenții sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiul invocat pentru recursuri, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra patrimoniului, prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f.d. 182 v. I), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sancțiunea art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 5 la 7 ani, cu sau fără amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune gravă.

Prin urmare, învederând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care sânt valabile în cazul dat pentru inculpatul, Perevozicov G., prin decizia instanței de apel a fost casată sentința și aplicată o pedepsă sub formă de închisoare cu executarea reală a acesteia. Respectiv limitele acestei pedepse fiind reduse cu o treime, constituind astfel de la 3 ani și 4 luni până la 4 ani și 8 luni. În prezenta speță, inculpatului pentru comiterea infracțiunii imputate, prin prisma alin. (8) art. 364¹

Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 ani și 4 luni, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a pronunțat o nouă hotărâre prin care Perevoznicov G. a fost considerat condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 3 (trei) ani 4 (patru) luni închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, motivând corespunzător temeiurile neaplicării pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe o perioadă de probațiune.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanța de apel just a ținut cont de faptul că, inculpatul a comis o infracțiune gravă, se căiește sincer de cele comise, în calitate de circumstanță agravantă a fost reținută-săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, de personalitatea inculpatului, care potrivit cazierului contravențional și celui penal (f.d. 36; 38), nu este la prima abatere de lege, anterior fiind atras la răspunderea contravențională și cea penală în baza art. art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c) și 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, la 160 ore muncă neremunerată.

Totodată, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a stabilit, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Perevoznicov G. să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege, astfel pedeapsa cu închisoare stabilită lui Perevoznicov G., cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pentru infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, care este o infracțiune din categoria celor grave, nu-și va atinge scopul de corectare a inculpatului.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de*

probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Astfel, instanța de recurs nu poate neglija revendicarea anexată la materialele cauzei, potrivit căreia, se atestă faptul că, anterior inculpatul a mai săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c) și 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, fiind condamnat la 160 ore muncă neremunerată, astfel se atestă faptul că comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Perevoznicov G. a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a casat sentința, în latura pedepsei penale și a pronunțat o nouă soluție, potrivit modului, stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Perevoznicov G. a fost considerat condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 3 (trei) ani 4 (patru) luni închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile, precum că pedeapsa aplicată este prea aspră, deoarece inculpatul este unicul întreținător al familiei, în care mama și sora sunt bolnave, a recunoscut vina și s-a căit sincer și a restituit integral prejudiciul, circumstanțele menționate nefiind suficiente pentru a răsturna soluția instanței de apel.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de

individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Perevoznicov G., de către instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpat și avocatul acestuia Movilă Corina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Perevoznicov Ghennadi Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 03 martie 2021.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Toma Nadejda